SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN THE DOMINION OF CANADA.

Svenska Canada=Tidningen

The Swedish Canada News

Prov. Library Jan 14

ÅRG. (Year) 21. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 17 SEPTEMBER 1913. N:r 38.

"Sample Market".

För Svenska Canada Tidningen af **Axel Hansen.**

Öfversättning från danskan af **G. Lorén.**

"När skörden är god, blomstra städerna", lyder ett skandinaviskt ordspråk, som är lika sant som det är gammalt. Detta kan i alldeles särskild mening sägas om Vestra Canada, ty utan prärieprovinsernas bördiga slätter skulle Vestra Canada och dess städer aldrig kunnat blomstra, som de gjort. Det är Canadas ryktbarhet som synnerligen gynnsamt åkerbruksland, som årligen drager tusenden af farmare från världens alla delar ut till Vestern, som visar en ständigt växande utveckling.

Det är därför också helt naturligt, att spannmålen, som ju i första hand är anledningen till Canadas välstånd, är föremål för allmänhetens intresse, äfvensom att regeringen söker att efter bästa förmåga främja spannmålsaffären genom förordningar, som afse att underlätta densamma och att samtidigt åstadkomma största möjliga trygghet för producenterna att få "a square deal".

Som bekant utnämndes i fjol af regeringen en s. k. Grain Commission", som uteslutande när i uppdrag att studera förhållandena i spannmålsaffären, afgöra tvistemål af olika slag, mottaga reklamationer, samt slutligen för regeringen föreslå sådana lagförändringar, som efter vunna erfarenheter synas önskvärda.

Denna Grain Commission, som utgöres af personer med ingående kännedom om spannmålsbranschen, har redan på den korta tid den existerat, gjort ganska mycket för att åstadkomma bättre förhållanden, och som densamma opartiskt representerar både farmare, afskeppare, mellanhänder och exportörer, har man all anledning tro, att den kommer att verka till ömsesidig belåtenhet för alla intresserade parter. Dess hufvuduppgift för närvarande är tvifvelsutan att undersöka möjligheterna för införandet af s. k. "sample market" och att söka utarbeta tillfredsställande förordningar angående försäljning af spannmål "enligt prof".

Frågan om införandet af "sample market" på härvarande spannmålsbörs har på de sista åren varit mycket aktuell, men man synes ej hittills hafva funnit någon tillfredsställande lösning därå. Emellertid torde införandet af detsamma snart blifva verklighet, idet en större sal reserverats i det snart fullbordade tillbygget till Winnipeg Grain Exchange, hvilken kommer att uteslutande användas för affärer i "sample grain".

Idéen härtill kommer som bekant från Förenta Stterna, men utförandet af densamma här är förbundet med åtskilliga svårigheter och huruvida producenterna och spannmålsbranschen i allmänhet komma att draga någon fördel däraf, torde vara ganska problematiskt; i hvarje fall äro förutsättningarne här betydligt mindre gynnsamma än i Staterna. Låt oss t. ex. jämföra förhållandena här och i Minneapolis, som väl kommer att blifva mönstret för vårt projekterade "sample market".

Minneapolis är centrum för den största kvarnindustrien i Amerika, kanske den största i världen. Alla dessa kvarnar hafva sina egna elevatorer, som kunna magasinera ansenliga kvanta af spannmål; dessutom finnes där ett stort antal officiella och privata elevatorer, af hvilka många äro så inrättade, att spannmålen kan magasineras i individuella bingar, om så önskas. Det är nu ofta fallet, att en och annan vagnslast hvete är af särdeles god "milling value", och att en kvarnägare gärna vill betala ett något högre pris för att få detta hvete. Inom kvarnindustrien är ju nämligen som bekant blandningsprocessen en af de viktigaste faktorerna, och för en kvarnägare spelar det mycket liten roll, om han måste betala ett par cents mera för hveten, bara han får den sort han önskar för en viss blandning. Därför kunna vissa vagnslaster hvete från Minneapolis marknaden ibland uppnå högre priser vid försäljning enligt prof. Som ofvan nämnts, har Minneapolis också gynnsamma elevatorsfaciliteter, men det är hufvudsakligen den utvecklade kvarnindustrien därstädes man har att tacka för de fördelar, som kunna dragas af därvarande "sample market".

Här i Winnipeg äro förhållandena annorlunda. Visserligen hafva vi fyra större kvarnbolag med hufvudkontor härstädes, men deras kvarnar äro till största delen belägna på sträckan Winnipeg—Fort William samt öster om Fort William. Samtliga dessa kvarnbolag hafva ett stort antal elevatorer ute i landsbygden, hvilka förse sina respektive kvarnar med det mesta af det hvete, de hafva användning för, och det är därför endast jämförelsevis små kvantiteter, som af dem inköpas från annat håll. Då som nämndt, dessa kvarnar ej äro belägna i Fort William eller Port Arthur, är det knappast troligt, att de komma att begagna sig af vårt "sample market" i någon större utsträckning.

Elevatorerna i Fort William och Port Arthur äro som bekant ej konstruerade för "special binning" och då så godt som ingen af exportörerna har egna elevatorer, och de enda, som därför kunna antagas komma att begagna sig af vårt "sample market", äro de s. k. "mixing houses". Dessa eller som de också kallas, "hospital elevators", äro privata elevatorer, hvilkas affär går ut på att blanda olika kvaliteter af spannmål och på så sätt åstadkomma en genomsnittsgrad, som kan säljas till högre pris, än genomsnittsprisen för de olika, inblandade kvaliteterna. Dessa blandningsoperationer äro allmänt kända och hafva varit föremål för mycken diskussion, då det är utan tvifvel, att i ju större utsträckning dessa få förstoggå, i ju högre grad kommer Canada hvetet att förlora sitt anseende på den europeiska marknaden, och därmed med tiden också gå ned i exportvärde, hvilket blir en förlust, som indirekt kommer att drabba producenterna. I förbigående må anmärkas, att the Grain Commission nyligen genom vissa bestämmelser sökt i viss grad inskränka ofvannämnda "mixing"-trafik.

Som synes, är det för närvarande endast ett fåtal, som kunna draga nytta af ett "sample market". Tiden kommer att utvisa, huruvida det blir möjligt att inrätta elevatorerna i Fort William och Port Arthur så, att "special binning" kan äga rum, men då det på de senaste åren visat sig, att elevatorerna därstädes, äfven om deras magasineringskapacitet ej tagits i anspråk, ej alltid varit i stånd att omhändertaga tillförseln (hvaraf en del då mäst diverteras till Duluth), så har nian knappast anledning förmoda, att några åtgärder f. n. komma att vidtagas för inrättandet af "special bins".

En ytterligare svårighet, som får tagas med i räkningen i förening med "Winnipeg sample market", utgöres af järnvägstrafiken. Som bekant uppstår hvarje år mer eller mindre congestion på järnvägslinierna, i synnerhet mellan Winnipeg och Fort William, där trafiken är kolossal. I och med införandet af ett "sample market" härstädes skulle det antagligen blifva nödvändigt att göra Winnipeg till en s. k. "order point", d. v. s. att alla vagnar skola destineras till Winnipeg "for order", och sedan härifrån beordras till bestämmelseorten. Det är lätt att inse, att järnvägsbolagen i högsta grad äro emot en dylik anordning, som icke blott kommer att medföra en hel del extra arbete, utan äfven hafva till följd att vagnar ofta komma att blifva kvarhållna i Winnipeg, förseningar äga rum och att i öfrigt hämma trafiken i hög grad. Som häraf framgår, är det många svårigheter, som måste öfvervinnas, förrän "the sample market" kan blifva af någon vidare betydelse. Äfven om "the sample market" kommer att införas, så kommer likväl det nuvarande inspektionssystemet att fortfara, och alla vagnar komma därför som hittills att inspekteras af regeringens inspektör. Emellertid torde "sample market", om det nu blir infördt eller ej, under de första åren få jämförelsevis ringa betydelse.

SVERIGE—AMERIKALINJEN.

Organisationen af den direkta ångbåtslinjen Sverige—Amerika i det närmaste färdig.

Skeppsredaren Wilhelm R. Lundgren i Göteborg, initiativtagare till den planerade direkta Sverige-Amerika-linjen har meddelat att organisationen af hela företaget i det närmaste kan anses vara klar.

I slutet af denna månad skola broschyrer om linjens möjligheter och räntabilitet, etc., utsändas både i Sverige och Amerika.

Öfver 80 af Sveriges på olika orter och områden mest framstående män ha redan förklarat sig villiga att stå som stiftare för företaget och hr Lundgren säger sig hysa god förhoppning att få betydligt öfver ett hundra vägande namn på stiftelseurkunden. Det hela skall läggas på en bred nationell basis.

Ritningarne till den planerade linjens första ångare äro redan färdiga.

Hvarje tanke på samarbete med den norska Amerika-linjen är, meddelar hr Lundgren, helt och hållet gripen ur luften.

Hundraårig fred.

Med högtidliga religiösa ceremonier, hvari representanter från Förenta Staterna och det brittiska riket deltogo, och under öfliga militära former förflyttades kvarlefvorna af sex amerikanska och brittiska officerare, hvilka dödades i slaget vid Lake Erie för hundra år sedan, förliden onsdag från den plats vid Put-In-Bay, O., där de blifvit begrafna, till en krypta i Perry memorial. Denna ceremoni utgjorde slutet af minneshögtidligheterna öfver slaget vid Lake Erie, hvarmed en hundraårig fred mellan de engelsktalande folken firats.

Vetenskapens offer

Två canadensiska upptäcktsresande hafva mördats af vildsinta eskimåer.

Tragedi i högan nord.

SAKEN HEMLIGHÅLLEN ÖFVER ETT ÅR.

Enligt ett meddelande, som förliden vecka nådde Ottawa per post, hafva två upptäcktsresande, Harry Radford och George Street, som år 1911 begåfvo sig på en expedition från Chesterfield Inlet i Hudson Bay till Bathhurst vid de arktiska vattnen, blifvit dödade af eskimåer.

Harry Radford.

De två upptäcktsresandena afreste från Fort Churchill på västsidan af Hudson Bay hösten 1911. Från Chesterfield skulle de följa en eskimåkaravan, som skulle till Schultz Lake, hvarest de efter urgammal sed skulle möta en annan karavan från det inre, med hvilken den första dref byteshandel. Följande vår kommo eskimåerna tillbaka till Chesterfield och berättade, att de två resandena rest vidare in i landet med en annan eskimåstam. Detta var i öfverensstämmelse med planerna för Radfords expedition, och ingen misstanke uppstod, om att något särskildt inträffat. Men så småningom började rykten komma i omlopp bland andra eskimåstammar på Hudson Bay kusten, att den historia Chesterfield-eskimåerna berättat, icke var sann, och att ett dråp skett vid Schultzer Lake. Dessa rykten kommo fram till polisen, och efter lienliga undersökningar fick denna klart för sig, att ett mord verkligen begåtts.

Eskimåer lära hafva berättat för polisen, att intet ovanligt inträffat under resan till Schultzer Lake. De två upptäcktsresandena kommo öfverens med eskimåerna från det inre af landet om att dessa skulle taga dem med sig. Medan man höll på att lasta slädarna, blef Radford oense med en af eskimåerna om packningen, och påstås det, att han gifvit eskimåen en spark. Denne blef då så förgrymmad, att han rände sitt spjut genom Radfords bröst. Street, som såg sin kamrat i fara, grep sitt gevär och ämnade ila Radford till hjälp, men blef nedstucken af en eskimå. Eskimåerna från Chesterfield blefvo nu mycket bestörta, då de insågo, att en handling begåtts, som kunde draga svåra följder med sig. De fruktade, att de själfva skulle få bära ansvaret och tordes därför icke säga något om det, som händt, då de kommo tillbaka. De höllo äfven tyst, emedan de trodde, att eskimåer från det inre skulle taga hämnd, om förbrytelsen omtalades.

Sålunda har ett helt år gått utan att man vetat något om denna tragedi. Från Fort Churchill hafva två poliser rest till Chesterfield för att därifrån företaga den vanskliga resan till platsen, där tragedien utspelades. Denna resa kan endast företagas under vintern, så att de två poliserna sannolikt får många svårigheter att öfvervinna.

För omkring åtta år sedan lämnade Geo. Caldwell Chesterfield för att företaga en resa inåt landet till ofre Min river. Han hade endast en eskimå i sällskap. Sedan dess har man icke hört något från honom, och man har antagit, att hans båt förolyckats. Nu väntar man att möjligen få höra mera om Caldwell, då den väg, han följde på sin tid, något så när konvergerar med Radfords och Streets marschroute.

Suffragetter bränna.

Suffragetter brände i lördags Kenton järnvägsstation, förorsakande en förlust på $150,000.

"Big Tim" dödad.

"Big Tim" Sullivan, politikern i New York, som från tidningspojke avancerade till kongressman, är död. Hans illa tilltygade kropp identifierades i lördags af hans styfbroder, sedan han legat tretton dagar på båret. Sullivan, som var sjuk, lyckades komma ifrån sin sjuksköterska tidigt på morgonen d. 31 aug. och några timmar senare öfverkördes och dödades han af tåget.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

Flera själfmord. — Lyckad flygning. — Svår sjöolycka. — Dömd konsul. — Goodtemplarjubileum.

— Svenska sjukgymnastiksällskapet Ling, som utgör en sammanslutning af hufvudsakligen i utlandet bosatta svenska sjukgymnaster, började den 28 augusti sin nionde kongress i Göteborg.

— Gårdsägaren Adolf Filip Göransson tog sig nyligen afdaga genom att hänga sig på en torkvind i sin gård i Södra förstaden, Norrköping. Då hustrun vid 10-tiden saknade mannen och gick ut för att söka honom fann hon honom hängande död. Den aflidne var 67 år gammal och hade på senaste tiden varit sjuk.

— Löjtnant von Porats långdistansflygning Malmslätt—Axvall—Göteborg—Malmslätt afslots lyckligt den 31 aug. Den 30 aug. på aftonen startade flygaren från Göteborg med löjtnant Liljewalch som passagerare, passerade Falköping på väg till Karlsborg, men tvingades att gå ned i Skövde, där han stannade under natten. Nästa morgon fortsatte han färden i riktning mot Karlsborg, samt anlände efter åtskilliga uppehåll till Malmslätt på aftonen.

— Vid half 11-tiden på aftonen den 31 augusti kolliderade danska skonerten Johanna från Marstal med pansarbåten Tordön, hvarvid Johanna sjönk efter en half timme strax sydost om Middelgrund. Skonertens besättning bergades ombord på Tordön, som afgick till Helsingborg.

— Rådhusrätten i Stockholm afkunnade den 30 augusti utslag i målet mot konsul Oscar Starck för hans oegentliga affärstransaktioner. Han dömdes i ena hot, för trolöshet mot hufvudman och borgenärer till ett år och tio månaders straffarbete samt ett års förlust af medborgerligt förtroende efter uttjänadt straff samt förpliktades därjämte att ersätta Luleå järnverk med 374,607 kronor.

— Ett ohyggligt själfmord begicks i Hedesunda den 26 augusti. En ung arrendator Emanuel Persson tog sig då afdaga genom aflossande af ett dynamitskott i munnen. Persson var nygift. Inga ekonomiska svårigheter torde ha vållat handlingen. Persson var endast 23 år gammal.

— En drunkningsolycka inträffade den 28 augusti i Löfströmska badinrättningen i Göteborg, i det omkring 19-årige servitören Franz Wasilje omkom. Wasilje, som icke var simkunnig, hade vågat sig för långt ut i bassängen.

— Söndagen den 31 augusti fyllde verkställande direktören för J. & C. R. Bolinders mekaniska verkstadsaktiebolag, ingeniören Erik August Bolinder, 50 år.

— Den 3 dennes firade den svenska nationalgoodtemplarorden sitt 25-årsjubileum.

— En svår olyckshändelse inträffade den 29 augusti på aftonen i Taxinge socken, i det löjtnanten Carl Cervin ljöt döden genom att störta med från ett fönster i tredje våningen. Han var på tillfälligt besök hos en bekant och skulle öppna ett fönster i ett sofrum, innan han lade sig, då olyckan just ägde rum.

— Vid 8-tiden på kvällen den 31 augusti anträffades byggnadssnickaren Klas Albert Björklund död i sin bostad No. 30 Drottningatan i Stockholm. Han hade själf beröfvat sig lifvet genom att hänga sig i en snara som han fäst i kakelugnskronet. Björklund hade senaste tiden icke lefvat tillsammans med sin familj utan uppehållit en enskild förbindelse, från hvilken han emellertid i dagarna blifvit löst på så sätt att kvinnan i fråga afrest till Amerika. Björklund var 53 år gammal och efterlämnar hustru och flera vuxna barn.

Fyller år.

Rt. Hon Herbert Henry Asquith, den brittiske premiärministern fyllde förliden fredag 61 år och blef i anledning däraf föremål för hjärtliga lyckönskningar från vänner och beundrare i hela det brittiska riket.

Svår luftolycka.

En förfärlig luftolycka inträffade i tisdags f. v. i närheten af Helgoland, då det nybyggda luftskeppet Zeppelin L-1 förgicks i en häftig storm. 15 personer, officerare och soldater, mötte döden i olyckan. Tillskyndande torpedbåtar lyckades rädda sju af luftskeppets besättning. Kapten Hanne, chefen på Zeppelin L-1, vägrade att låta rädda sig och gick till botten med fartyget.

Präst bekänner mord.

Rev. Hans Schmidt, pastor vid St. Josephs katolska kyrka i New York, arresterades i söndags anklagad för mordet på en tjänsteflicka vid namn Ann Aumuller. Hennes sönderskurna lik hade för tolf dagar sedan funnits i Hudsonfloden. Schmidt bekände sitt brott. Katolska präster i New York hålla dock före, att Schmidt icke är präst utan på falska papper erhållit den anställning, han nu innehaft.

En framstående läkare lär äfven hafva häktats i samband med det ohyggliga mordet.

Samarbete.

Starka komitéer tillsatta för Sveriges deltagande i San Francisco-utställningen.

Svenskar och sv.-amerikaner

KRONPRINSEN UTSEDD TILL BESKYDDARE.

Enligt meddelande från Sverige äro nu San Franciscokomitéerna utsedda. Konung Gustaf af Sverige har, med antagande för Sveriges del af den af amerikanska regeringen gjorda inbjudan att deltaga i den internationella utställningen i San Francisco år 1915, utsett kronprinsen till beskyddare för Sveriges deltagande i utställningen samt till ledamöter i en hederskomité, i hvilken kronprinsen jämväl äger vara ordförande, förordnat hertigen af Södermanland, utrikesministern greve J. J. A. Ehrensvärd, ecklesiastikministern Fredtjuv Berg, finansministern frih. A. Th. Adelswärd, professor S. A. Arrhenius, vice konsul A. Chilberg i Seattle, konsuln M. Clarholm i New York, guvernör A. O. Eberhart i Minnesota, envoyén W. A. F. Ekengren, ingenjör J. Ericson i Chicago, mrs Phebe Hearst i Pleasanton, generaldirektör C. H. Th. A. Lagerheim, vice-konsul E. V. Lidell

Kronprins Gustaf Adolf.

i Portland, ex-guvernör John Lind i Minneapolis, bankir E. Lindblom i San Francisco, konsul W. Matson i San Francisco, riksantikvarien G. O. A. Montelius, vice-konsul B. G. A. Rosentwist i Boston, William T. Sesnon, president of the San Francisco Chamber of Commerce, Frederick J. V. Skiff, director-in-chief of the Panama-Pacific International Exposition, konsul C. A. Smith i Minneapolis, f. statsrådet fabriksidkaren C. J. G. Swartz, vice-konsul M. A. Viti i Philadelphia, universitetskanslern grefve A. F. Ugson Wachtmeister samt bankdirektör K. A. Wallenberg.

Härjämte har komitén tillsatt en utställningsbestyrelse, hvilken skall äga vidtaga alla de för Sveriges deltagande i utställningen erforderliga åtgärder och handlägga dithörande ärenden, som icke äro af beskaffenhet att böra underställas k. maits pröfning. Till ordförande i nämnda bestyrelse har utsetts kronprinsen, till vice ordförande frih. C. Ugson Bonde samt till ledamöter disponent O. H. Almström, disponent G. E. Bennich, f. d. revisionssekreterare Carl Berg, öfveringenjör P. T. Berg, löjtnant P. R. Bernstrom, professor G. O. Björck, öfveringenjör J. A. Brinell, professorn frih. G. Cederström, direktör Arthur Göster, byråchef K. A. G. Dillner, direktör J. S. Edström, chefen för socialstyrelsen fil. dr G. H. Elmquist, intendent E. G. Folcker, expeditionschefen K. A. Fryxell, direktör John Hammar, disponent Kristoffer Huldt, vice häradshöfding C. E. Kinander, redaktör R. G. H. von Koch, envoyén H. L. F. Lagercrantz, vice konsul C. J. F. Ljunggren, disponenten fil. dr. Hjalmar Lundholm, bankdirektör G. Magnusson, fil. dr A. Molin, öfverintendenten C. O. Möller, ingenjör P. Nordenfelt, kabinettssekreteraren frih. S. G. F. T. Ramel, bankdirektör J. O. E. Rydbeck, direktör J. E. Sachs, artisten A. Schultzberg, kapten C. J. B. Stenholm, hofstallmästare G. Tamm, direktör V. H. S. Tham, grosshandlare A. Thiel, rektor T. Thorén samt vice häradshöfding M. Wallenberg.

I sammanhang härmed har kung Gustaf dels förordnat grosshandlare Thiel, löjtnant Bernström, byråchefen Dillner, chefen för socialstyrelsen dr Elmquist och öfverintendenten Möller att vara ledamöter i bestyrelsens arbetsutskott med grosshandlare Thiel såsom ordförande, dels ock uppdragit åt löjtnant Bernström att vara Sveriges generalkommissarie vid utställningen.

Konungen har bemyndigat arbetsutskottet att, i den mån sådant kan finnas erforderligt, med sig adjungera personer, såväl inom som utom utställningsbestyrelsen, hvilkas insikter och förmåga kunna bidraga till ett för Sverige värdigt uppträdande å utställningen.

Af det ofvanstående framgår att många i Svensk-Amerika väl kända såväl svenska som svensk-amerikanska namn förekomma i de nu utnämnda komitéerna. Dessas sammansättning bådar godt för ett praktiskt och effektivt arbete.

UNDERWOOD-BILLEN ANTAGEN.

Det Underwoodska tullrevisionsförslaget nu antaget af Förenta Staternas kongress.

I tisdags f. v. kom det underwoodska tullrevisionsförslaget ändtligen upp för afgörande omröstning i senaten i Washington, efter att det förut i flera veckor underkastats en noggrann granskning och äfven, som en följd däraf, i vissa punkter väsentligen förändrats.

Den slutliga omröstningen afvaktades med spändt intresse i flera dagar, ty som bekant hyste man i vissa lägre föga hopp om att senatens beslut skulle bli i harmoni med representanthusets, enär den demokratiska majoriteten i kammaren i själfva verket, sedan en senator med döden afgått, endast utgjorde en enda röst.

Utgången blef dock från de styrandes sida bättre än man vågat hoppas. För förslagets antagande i den modifierade formen röstade sålunda icke mindre än 44 af kammarens ledamöter, under det oppositionen ej kunde uppbringa sitt röstetal till mer än 37. Sex republikanare och ett lika antal demokrater afhöllo sig likväl från att rösta, utom det att tvenne ledamöter af okända skäl ej voro närvarande.

Hvad som väckte det största uppseendet var, att senator LaFolette från republikanernas och Poindexter från progressisternas sida röstade på jasidan, d. v. s. med demokraterna. Ingen af kammarens öfriga ledamöter hade väntat detta och gaf det också anledning till stort jubel från demokraternas sida. De båda namngifna personerna förklarade senare i en interview, att de såsom ett helt ej tyckte om det af senaten reviderade förslaget, men att de ansågo det vara bättre att de i detsamma föreslagna bestämmelserna blefvo lag, än att tulltaxan af 1909 fortfarande skulle blifva gällande. De punkter, som särskildt vidrörde inkomstskatten synas också i icke ringa mån inverkat på dem och bevekt dem att handla såsom de gjorde.

President Wilson blef gifvetvis glad, då han fick höra hvad utgången omröstningen fått i senaten. Han utfärdade äfven under aftonens lopp ett speciellt budskap till kammarens ledamöter, tackande dem för det de stått honom bi och påpekade, att den utkämpade striden varit en folkets strid, som icke började just med det att demokraterna förliden höst kommo till makten, utan som med längre eller kortare mellanrum pågått i generationer.

I budskapet uppmanades desslikes senatens ledamöter, att i fortsättningen stå regeringen bi, så att förslaget till en ny banklag må ändas äfven det i en liknande seger, hvilket presidenten för egen del är förvissad om skall blifva fallet.

Presidenten säges ha blifvit mycket öfverraskad, då han fick höra att senatorerna Poindexter och LaFolette röstat för underwoodbillens antagande, och lär han yttrat sig om dem i mycket smickrande ordalag.

Det af senaten nu antagna förslaget skiljer sig i många afseenden från det af representanthuset antagna, i det att tullsatserna på en del varor ännu mer reducerats. Som en följd däraf måste också ett af båda kamrarne utsedt extra utskott granska båda besluten och föreslå de ändringar, som äro nödvändiga för att gemensamt beslut skall kunna fattas. Detta utskott anses vara färdigt med sitt arbete redan inom loppet af de närmaste två veckorna, och skulle det sålunda ej dröja mer än högst tre veckor innan beslutet vore färdigt att sändas till presidenten för vederbörlig sanktionering.

ÅTER I U. S. A.

Harry K. Thaw hastigt förd öfver gränsen.

Sent i onsdags kväll ingick den öfverraskande underrättelsen att Harry Thaw helt hastigt och utan några angifna skäl blifvit deporterad af myndigheterna i Canada. Han ankom, nämligen vid middagstiden nämnda dag till Colabrooke, N. H., åkande i en automobil, men blef nästan genast anhållen. Han hade förut, uppges det, i timmar hållit sig undan de honom förföljande New Yorkspolismen, och var det först efter en formlig kapplöpning med dem som han blef infångad.

De canadensiska myndigheterna sökte tydligen hålla Thaw från att falla i New York polisens händer. De förde honom nämligen tidigt på morgonen öfver gränsen och öfverlämnade honom där till ett sällskap som kom åkande i automobil. Sedan började den halsbrytande färden, som varade i flera timmar och som till slut ändades med en ny häktning.

Hvad man nu ämnar göra med Thaw i New Hampshire, det återstår att se.

Död ombord.

New Yorks borgmästare, W. J. Gaynor, aflider plötsligt ombord på ångaren "Baltic".

Dog af skottsåret.

MAYOR GAYNOR SÖRJES SOM EN FOLKETS VÄN.

Mayor W. J. Gaynor af New York afled förliden onsdag eftermiddag ombord på ångaren "Baltic" på Atlanten till följd af hjärtslag. Döden kom stilla och obemärkt. Hans son Rufus Gaynor fann fadern död i hans hytt, då han kom ned för att kalla honom till middag.

Mayor Gaynor afseglade från New York d. 4 sept. och var då vid ganska vacklande hälsa. En timme före affärden visste ingen mer än hans sekreterare och familj om hans afsikt att företaga en resa. Han ämnade taga en kort ledighet och genom hafsluftens välgörande inflytande återfå krafterna. Gaynor förefes i all hemlighet ombord på "Baltic". Som bekant blef han förra gången i aug. 1910, då han steg ombord för att resa till Europa, skjuten af James J. Gallagher. Det förmodas, att döden följde indirekt af det skottsår, han då erhöll i halsen.

I fredags kväll kl. 8.30 anlände "Baltic" till Liverpool, där den mottogs af en stor människomassa. Öfver hela staden flaggades det allmänt på half stång. Vid hamnen mötte Förenta Staternas konsul, mr Washington, och representanter från Hvita Stjärnlinjen. Liket, som placerats i en enkel kista, höljd af den amerikanska flaggan, fördes till rådhuset, där det lades i en kista af ek. Stjärnbaneret lades öfver den och vid den dödes fötter Union Jack. Flera smakfulla kransar prydde kistan. En utvald vakt af poliser höllo hela natten vakt omkring den döde. I fördags morse fördes kistan ombord på Cunardlinjens ångare "Lusitiania" för att föras till New York.

W. J. Gaynor föddes i Whitestown, N. Y., år 1851. Han erhöll sin uppfostran vid Whitestowns seminarium och i Boston. Medan han studerade juridik, arbetade han i Brooklyn och New York som tidningsman. Blef advokat i New York 1875 och valdes till domare i högsta domstolen 1893. Följande år sände han McKane i fängelse. År 1897 återvaldes han till domare. Två gånger afslog Gaynor demokratisk nomination till guvernör och till mayor af Brooklyn 1896. Blef sårad ombord på ångaren "Kaiser Wilhelm Der Grosse" d. 9 aug. 1910. Dagen före sin afresa till Europa d. 3 sept. åternominerades Gaynor till kandidat för mayor af New York. Stora demonstrationer ägde då rum, och tjugotusen personer hade infunnit sig utanför rådhuset för att hylla honom som självständig kandidat att strida mot Tammany. Han var då så svag, att hans tal måste upplåsas för folket, medan han satt i en stol på en balkong.

W. J. Gaynor.

Mayor Gaynor sörjes otvifvelaktigt djupt af en stor del af New Yorks befolkning såsom en folkets vän. Han var en-man, hvilkens karaktär bestod af många kontraster och som, hvilka hans fel än voro, besatt ganska många beundransvärda egenskaper.

SVERIGE PROTESTERAR.

Anser bestämmelsen om svensk trämassa ofördelaktig.

För några veckor sedan meddelade vi, att den amerikanska regeringen beviljat tullfrihet åt svensk trämassa. Emellertid var det under förutsättning, att den skulle skeppas på svensk köl till Förenta Staterna.

Denna bestämmelse har den svenska regeringen funnit vara ofördelaktig för Sverige, och härom dagen gaf den åt minister Ekengren telegrafisk instruktion att hos Förenta Staternas regering anföra besvär däremot.

Svenska regeringens uppfattning delas äfven af tidningarna hemma, som anfört, att denna anstötliga restriktionsbestämmelse ingalunda står i harmoni till Sveriges visade vänlighet gentemot Förenta Staterna i samband med den planerade Panama-Pacific-utställningen.